

60 И шетава скииѣтата Еиломска, жилището (гдѣто) се всели междѣ челоуѣцкыте:

61 И предаде на рабство силата МѢ, и слабата МѢ на рѣка неприѣтелска.

62 И предаде на мечь людѣте Свои, и многу се разлюти на достоянїето Своє.

63 Юношкыте имъ попали огънь, и дѣвоикыте имъ не се шженѣваха.

64 Свещеницыте имъ паднаха на мечь, и вдовицыте имъ нешплаканы быдоха.

65 Тогава востана както изъ сонъ Господь както (челоуѣкъ) такъ, и глѣчливъ вїнопїецъ:

66 И порази неприѣтелите Свои ѿ назадъ: укоръ вѣчный натовари ги.

67 И отфърли поселенїето Иосифово, и колѣното Ефремсово не изкра:

68 Но изкра колѣното Иудино, гората Сионъ, която возлюбви.

69 И созида както високи (палаты) святилището Своє, каквото землата която шенова во вѣкъ.

70 И изкра Давида рабать Свои, и узе го изъ стадата на-Овцыте:

71 ѿ диръ на доилницыте (Овцы) зема го, за да пасе Іакова людѣте МѢ, и Израила наследїето МѢ.

72 И упасе ги оуъ споредъ незлокїето на-сърдцето си: и съ раздмать на-рѣцѣте си настави ги.

ПСАЛОМЪ СЪИ.

(Шесповѣце се плаче заедно съзъ Иудейте, че идолослужителите беха разорили градъ Иерусалимъ; и молисе Богу да стори милость на людѣте Свои.)

Псаломъ Ясафовъ.

БОЖЕ, дойдоха язычници въ наследїето Твое: шкверниха храмъ Твой сватый: претвориша Иерусалимъ въ кѣпица (ѿ развалины).